Lietas Nr. C20230708

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2014.gada 10.martā

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija
šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese M.Terjuhana,
tiesneši R.Rinčs un J.Siliņš,
ar sekretāri G.Agrumu,
piedaloties prasītāja SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" pārstāvei zvērināta advokāta palīdzei /pers. B/, atbildētājai /pers. C/, kura pārstāv arī trešo personu /pers. D/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasībā pret /pers. C/, ar trešo personu /pers. D/ par parāda piedziņu un /pers. C/ pretprasībā pret SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" par pienākuma uzlikšanu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu daļā par SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasību par parāda piedziņu sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Kuldīgas rajona tiesas 2009.gada 8.decembra spriedumu.

Noklausoties tiesas sēdes priekšsēdētājas tiesneses M.Terjuhanas ziņojumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja

Privatizējamā SIA „Vecliepāja", reģ. Nr.42103004583, cēla Liepājas tiesā *prasību* pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu, norādot prasības pieteikumā kā trešo personu /pers. D/, personas kods /personas kods/.

Prasības pieteikumā norādīts, ka, pamatojoties uz 1997.gada 10.aprīlī noslēgto pirkuma līgumu Nr.234, atbildētāja ieguvusi īpašuma tiesības uz dzīvojamo telpu Nr.3 /adrese/. Dzīvoklis sastāv no četrām istabām ar kopējo platību 77,90 m^2, ar ērtībām 2.stāvā.

Norādīts, ka 1999.gada 1.novembrī atbildētāja noslēdza ar prasītāju Dzīvojamās mājas kopīpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu.

Norādīts, ka, sākot no 2005.gada decembra mēneša, atbildētājai sācis veidoties parāds. Turpmāk atbildētāja veikusi nepilnīgus maksājumus par dzīvojamās mājas un kopīpašuma apsaimniekošanu un uzturēšanu, kas kopā uz 2008.gada 1.maiju sastāda Ls 502,84 un kavējuma nauda Ls 29,23. Atbildētāja neveic maksājumus, lai gan viņai ir nodrošināta dzīvojamās mājas apsaimniekošana un iespēja lietot visus komunālos maksājumus.

Prasības pieteikumā *prasītājs lūdz tiesu* piedzīt no atbildētājas /pers. C/ par labu prasītājam parādu Ls 502,84 apmērā, kavējuma naudu Ls 29,23, valsts nodevu Ls 79,81, tiesāšanās izdevumus Ls 2 un lūdzis vērst piedziņu uz atbildētājas kustamo mantu, naudas līdzekļiem un nekustamo īpašumu /adrese /.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1759., 1760., 1765., 1844.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8., 12.pantu (1.sējuma lietas 6.-7.lapa).

2008.gada 26.jūnijā civillieta, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 22.panta otro daļu, nosūtīta Kuldīgas rajona tiesai (lietas 1.sējuma lietas 73.lapa).

Atbildētāja/pers. C/ Kuldīgas rajona tiesā 2009.gada 19.februāra tiesas sēdē iesniegusi *pretprasības pieteikumu* par pienākumu uzlikšanu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Pretprasības pieteikumā norādīts, ka atbildētāja jau no 1997.gada vērsusies pie prasītāja ar dažādiem iesniegumiem par apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu slikto kvalitāti.

Prasības pieteikumā pausts viedoklis, ka apsaimniekotājs kā pakalpojumu sniedzējs neveic savus pienākumus. Norādīts, ka atbildētājas kāpņu telpas dzīvokļu īpašnieki vairākkārtīgi griezušies pie prasītāja ar lūgumu izremontēt šo kāpņu telpu, bet pretī esot saņemti tikai solījumi. Atbildētāja pasūtījusi remontdarbu tāmi SIA „Kurzemes amatnieks" remontdarbu veikšanai kāpņu telpā, kura tikusi nodota prasītāja būvniecības nodaļas vadītājam, taču prasītājs savus apsaimniekotāja pienākumus nav izpildījis.

Norādīts, ka pagalma daļa pretim atbildētājas dzīvoklim bija sliktā stāvoklī, viņa bija spiesta pati noorganizēt darbus un nolīga SIA „Aizputes ceļinieks" veikt pagalma sakārtošanas darbus, kuri viņa izmaksāja Ls 212. Viņa lūdza apsaimniekotāju veikt apsaimniekošanas maksas pārrēķinu sakarā ar viņas veiktajiem ieguldījumiem kopīpašumā, bet saņēma cinisku atbildi, ka viņai jāsavāc paraksti no visiem īpašniekiem. Ņemot vērā, ka prasītājs kā pakalpojumu sniedzējs savas saistības nav izpildījis, atbildētāja veikusi apsaimniekošanu pati, aizturējusi līgumā noteikto apsaimniekošanas maksu, kuras atlikušo daļu nolēmusi ieguldīt kopīpašuma uzlabošanā, ko nav izdarījis prasītājs.

Norādīts, ka SIA „Vecliepāja" nepārtraukti sūta pazemojušus brīdinājumus un rēķinus, pieprasot naudu par nepadarīto darbu un pat līgumsodus. Pasmejas par atbildētāju kā par profesionālu juristu ar lielu praksi. Atbildētāja ir tiesnese, viņas vīrs ir policijas priekšnieks Saldū, un viņi ir pazemoti kā amatpersonas, jo izskatās, ka viņi ir iesūdzēti tiesā kā ļaunprātīgi nemaksātāji. Prasība tika iesniegta atbildētājas darba vietā- Liepājas tiesā, kur to apsprieda tiesneši un tiesas darbinieki, katrs atbilstoši savām uztveres spējām.

Norādīts, ka prasītājs ir nodarījis atbildētājai zaudējumus gan ar savu bezdarbību attiecībā uz pienācīgas un rūpīgas apsaimniekošanas neveikšanu, gan arī ar savu bezdarbību un darbību attiecībā uz morālā kaitējuma nodarīšanu atbildētājai un viņas ģimenei.

Pretprasības pieteikumā *atbildētāja lūdz tiesu*:

1) uzlikt par pienākumu prasītājam sastādīt vienu aprēķinu rēķina formā par atbildētājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese / un veikt dzīvojamās mājas pirmās kāpņu telpas remontu atbilstoši iesniegtajai tāmei par prasītāja līdzekļiem viena mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā;

2) piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai morālā kaitējuma atlīdzību Ls 5000.

Pretprasība pamatota uz Civillikuma 1401.-1402.pantu, 1404., 1635., 1737.-1738., 1779.pantu (2.sējuma 7.-10.lapa).

2009.gada 15.jūlijā SIA „Vecliepāja" Kuldīgas rajona tiesā iesniegusi *prasības papildinājumus* par apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu par laika periodu līdz 2009.gada 1. jūlijam Ls 870,70 apmērā, ko sastāda parāds par dzīvojamās mājas kopīpašuma uzturēšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem Ls 795,37 un kavējuma nauda Ls 75,33 (3.sējuma lietas 85.lapa).

Vēlāk prasība tika papildināta atkārtoti, un proti, SIA „Vecliepāja" Kuldīgas rajona tiesā 2009.gada 24.novembrī tiesas sēdē iesniegusi *prasības papildinājumus* par pieauguma pievienošanu prasībai par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 880,84 un kavējuma naudu Ls 93,02, kas aprēķināta par laika periodu līdz 2009.gada 1.novembrim (3.sējuma lietas 106.lapa).

Ar Kuldīgas rajona tiesas 2009.gada 8.decembra spriedumu *prasība apmierināta daļēji*. No /pers. C/ par labu privatizējamai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Vecliepāja" piedzīts mājas apsaimniekošanas un pakalpojumu par laika posmu no 2005.gada 1.decembra līdz 2009.gada 1.novembrim parāds Ls 880,84, likumiskie procenti Ls 93,02, samaksātā valsts nodeva Ls 79,81 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 2. Noraidīta prasība par ar lietas vešanu saistīto izdevumu par advokāta palīdzību Ls 671,60 apmērā piedziņu. No /pers. C/ par labu valstij piedzīta valsts nodeva Ls 66,27 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu Ls 23,55. Noteiktas privatizējamās sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Vecliepāja" tiesības līdz sprieduma izpildei vai dienai, kad atbildētāja mantu pārdod izsolē, vai līdz brīdim, kad iestājas Civillikuma 1763.pantā norādītie apstākļi, saņemt likumiskos 6 % apmērā gadā no parāda pamatsummas – Ls 880,84. *Noraidīta /pers. C/ pretprasība* par pienākumu uzlikšanu un morālā kaitējuma piedziņu.

Tiesas spriedumā konstatēts, ka pušu starpā pastāv strīds par apsaimniekošanas maksas apmēru, jo atbildētāja uzskata, ka dzīvokļa īpašniekiem nav saistoši Liepājas pilsētas sabiedrisko pakalpojumu regulatora noteiktie īres tarifi, kurus varot piemērot tikai īres attiecībās, un pastāv strīds par apsaimniekošanas izdevumu samaksu, jo atbildētāja uzskata, ka prasītājs, kā apsaimniekotājs, nav veicis darbus atbilstoši pieprasītajai samaksai un izšķērdējis mājas iedzīvotāju samaksātos līdzekļus.

Norādīts, ka saskaņā ar Ministru kabineta 1997.gada 13.maija noteikumu Nr.176 „Noteikumi par dzīvokļu īpašnieku piedalīšanos daudzdzīvokļu mājas uzturēšanā un apsaimniekošanā līdz dzīvojamās mājas privatizācijai" 2.punktu - maksu par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu nosaka mājas apsaimniekotājs, atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai, nepārsniedzot pašvaldības noteikto maksu par attiecīgajiem pakalpojumiem. Konstatēts, ka pašvaldība nosaka to sabiedrisko pakalpojumu veidus, kurus ir nepieciešams regulēt un apsaimniekošanas maksa veidojas no Regulatora noteiktā tarifa + telpas m^2. Lietā nepastāv strīds, ka pakalpojuma saņēmēji likumā noteiktā kārtībā nebūtu informēti par pakalpojuma tarifu maiņas projektu un to apspriešanas kārtību.

Konstatēts, ka dokumentus par dzīvojamās ēkas /adrese/ pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumiem par laiku no 2003.gada līdz 2008.gadam atbildētāja nav apstrīdējusi, līdz ar to tiesa uzskatījusi, ka atbildētājas uzaicināto liecinieču /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/ liecībām par neapmierinātību ar apsaimniekotāja darbu nav pierādījumu nozīmes.

Konstatēts, ka lietā pastāv strīds par to, ka atbildētāja par saviem līdzekļiem saremontējusi daļu no pagalma. No lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada 23.maijā atbildētāja ir griezusies ar iesniegumu pie apsaimniekotāja ar lūgumu veikt apsaimniekošanas maksas pārrēķinu, iesniegumam pievienojot Uzņēmuma līgumu ar SIA „Aizputes celtnieks", aktu par veiktajiem darbiem un rēķinu par veiktajiem darbiem Ls 212,49 apmērā. Prasītājs ir sniedzis rakstisku atbildi, norādot, ka, lai kompensētu ieguldītos līdzekļus kopīpašumā, nepieciešams visu kopīpašnieku parakstīts dokuments, kurš apliecinātu, ka atbildētāja ir deleģēta rīkoties ar kopīpašuma apsaimniekošanas līdzekļiem. Tiesa secinājusi, ka nav pamata savstarpēja ieskaita veikšanai. Saskaņā ar apsaimniekošanas līguma 3.1.5.punktu īpašniekam ir tiesības, pēc saskaņošanas ar apsaimniekotāju, pašam veikt dzīvojamai mājai piesaistītā zemes gabala uzkopšanas un labiekārtošanas darbus, kuri jāveic apsaimniekotājam, pieprasot par to attiecīgi samazināt maksu par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu. Pēc darbu izpildes tos pieņem mājas apsaimniekotāja norīkota komisija, piedaloties īpašniekam, par ko tiek sastādīts akts. Atbildētāja līgumā noteikto kārtību nav ievērojusi. Norādīts, ka tam, ka atbildētāja ir kopīpašuma dalībniece, ir noteicošā nozīme, jo viņas attiecības ar kopīpašumā esošās lietas apsaimniekotāju ir reglamentētas speciālā likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantā, kā arī Civillikuma 1068.panta pirmajā daļā un Civillikuma 1071.pantā, tādējādi tiesa uzskatījusi, ka atbildētājas pienākums ir pildīt apsaimniekošanas līguma nosacījumus un maksāt apsaimniekošanas maksu.

Konstatēts, ka vienlaikus pušu starpā pastāv strīds par dzīvoklī deklarēto un dzīvojošo personu skaitu, pēc kura tiek aprēķināts atkritumu daudzums.

Tiesa, atsaucoties spriedumā uz lieciniecu /pers. H/ un /pers. I/ liecībām par to, ka /pers. C/ vīrs ilgu laiku nedzīvo /adrese /, norādījusi, ka atbildētāja nav izpildījusi visas formalitātes un pienācīgā kārtā nav paziņojusi prasītājam par personu uzturēšanās vietu, līdz ar to prasītājam nebija pamata veikt pārrēķinu.

Atzīts, ka no atbildētājas piedzenami kavējuma procenti Ls 93,02 apmērā, jo atbildētāja nav apstrīdējusi kavējuma procentu apmēru, bet apstrīdējusi parāda esamību.

Attiecībā par atbildētājas pretprasību, tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1068.panta pirmo daļu, norādījusi, ka atbildētājai vienai nav tiesību rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu un nav prasījuma tiesības, tādējādi pretprasība ir noraidāma. Tiesa uzskatījusi, ka atbildētāja nav pierādījusi, kādā mērā ir aizskartas viņas tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses, saņemot divus rēķinus - atsevišķi par dzīvojamo un nedzīvojamo telpu apsaimniekošanas izdevumiem.

Atzīts, ka pretprasība par morālā kaitējuma piedziņu noraidāma, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1.pantu, jo par morālo kaitējumu nevar tikt atzīts fakts, ka tiesā iesniegta prasība par civiltiesisku strīdu neatkarīgi no personas statusa vai stāvokļa sabiedrībā.

Tiesa uzskatījusi, ka prasība daļā par ar lietas vešanu saistīto izdevumu advokāta samaksai Ls 671,60 apmērā piedziņu no atbildētājas ir noraidāma, jo prasītājs iesniedzis divus rēķinus par samaksas veikšanu advokātei Anitai Kovaļenko, taču minētie dokumenti neapstiprina saistību ar konkrēto civillietu (3.sējuma lietas 171.-175.lapa).

Par minēto spriedumu *apelācijas sūdzību* iesniedza *atbildētāja* /pers. C/, *pārsūdzot spriedumu daļā par prasības apmierināšanu un pretprasības noraidīšanu daļā par pienākumu uzlikšanu prasītājam.*

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa ir pieļāvusi Civilprocesa likuma 8.,. 9., 10. un 97.panta pārkāpumus. Tiesa vispār nav vērtējusi atbildētājas iesniegtos rakstiskos paskaidrojumus un argumentus Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā. Pēc atbildētājas vairākkārtējiem lūgumiem tiesa neuzlika par pienākumu prasītājam iesniegt piedzenamās summas aprēķinu pa pozīcijām, līdz ar ko aprēķina pareizība nav pamatota spriedumā.

Norādīts, ka visi pieprasītie un saņemtie komunālie pakalpojumi ir nomaksāti.

Norādīts, ka SIA „Vecliepāja" uzskata, ka atkritumi jāmaksā pēc deklarētās dzīvesvietas, lai gan Dzīvesvietas deklarēšanas likumam ir cits mērķis. Personai ir tiesības pārvietoties un izvēlēties dzīvesvietu. /pers. D/ šo pakalpojumu Liepājā joprojām neizmanto. Viņiem ir lauku mājas „Purviņi",

kur pastāvīgi dzīvo un saimnieko /pers. D/, no kurām atkritumi tika izvesti saskaņā ar pievienotajiem līgumiem. To faktu, ka /pers. D/ Liepājā nedzīvo ir apstiprinājuši arī liecinieki savās liecībās.

Norādīts, ka pirmās instances tiesa ir nonākusi pie netaisnīga rezultāta, t.i., uzspiedusi atbildētājai, kā īpašniecei apmaksāt rēķinus, pēc kuriem pakalpojumus viņa nav saņēmusi. Tiesa, neskatoties uz atbildētājas vairākkārtējiem lūgumiem, nav izprasījusi pierādījumus no SIA „Vecliepāja", lai arī tiesa varētu izvērtēt situāciju. Prasītāja iesniegtie dokumenti ir nepārskatāmi un neatspoguļo faktisko apsaimniekošanas līdzekļu izlietojumu pa gadiem un veidiem. Tiesa nav vērtējusi arī liecinieču /pers. H/ un /pers. I/ liecības par to, ka efektīva mājas apsaimniekošana nenotiek, ka atbildētāja cenšas panākt mājas apsaimniekošanas uzlabošanu, tajā skaitā ieguldījusi savus līdzekļus, sakārtojot izārdīto mājas pagalma daļu. Savukārt SIA „Vecliepāja" maldināja tiesu, ka aizstāv kopīpašnieku tiesības tiesā, jo kopīpašnieki ir neapmierināti ar SIA „Vecliepāja" darbību, pārsniedzot savas pilnvaras un izšķērdējot naudas līdzekļus.

Norādīts, ka SIA „Vecliepāja" pret tiesiski pieprasa no viņas kredīta izdevumus sakarā ar AS „Liepājas enerģija" pakalpojumiem un siltummezgla uzstādīšanu, jo šie pakalpojumi viņai nav vajadzīgi, jo viņai ir lokālā gāzes apkure, kas izveidota saskaņā ar projektu par atbildētājas personīgajiem līdzekļiem, kas izmaksāja ap Ls 3000, kā arī ir noslēgts līgums par apkures sistēmas apkalpošanu ar firmu.

Norādīts, ka nepamatots ir tiesas arguments, ka atbildētājai jāapmaksā prasītāja izrakstītie rēķini saskaņā ar īres tarifiem. Tiesa nav vērtējusi, ka ne pašvaldība, ne SIA „Vecliepāja" nevar vienpusēji uzspiest savus noteikumus un pieprasīt apsaimniekošanas maksu pēc saviem ieskatiem, jo spēkā ir divpusēji tiesiski noslēgts līgums, kurā 5.1.punktā noteikta apsaimniekošanas maksa Ls 0,132 par 1 m^2 par kopējo platību 77,9 m^2, kas ir Ls 10,28 mēnesī, un šo maksu saskaņā ar 5.6.punktu var mainīt tikai pēc pušu savstarpējās vienošanās atbilstoši reālajiem izdevumiem. Tātad SIA „Vecliepāja" vienpusēji nevar noteikt paaugstinātu apsaimniekošanas maksu.

Norādīts, ka saskaņā ar pušu līguma 3.1.3. punktu atbildētājai ir tiesības iepazīties ar dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izdevumiem, naudas līdzekļu uzkrājumiem, visiem aprēķiniem, kas saistīti ar dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, un saņemt par tiem paskaidrojumus, bet šādus paskaidrojumus atbildētāja nesaņēma ne uz iesniegumiem, ne uz pretenzijām.

Atsaucoties uz sacīkstes principu, norādīts, ka prasītāja pārstāve nespēja atbildēt ne uz vienu jautājumu, kas saistīts ar mājas apsaimniekošanas darbiem.

Norādīts, ka visos rēķinos tiek aprēķināti trīs veidu līgumsodi, bet līguma 5.7. punktā tas nav atrunāts, prasībā tiek prasīta kavējuma nauda, bet beigās tiesa pēc savas iniciatīvas piedzen likumiskos procentus.

Tiesa ir pārkāpusi prasījuma robežas un noteikusi SIA „Vecliepāja" tiesības līdz sprieduma izpildei vai līdz dienai, kad atbildētāja mantu pārdod izsolē, vai līdz brīdim, kad iestājās Civillikuma 1763.pantā norādītie apstākļi, saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas Ls 880,84.

Apelācijas sūdzībā izteikts lūgums prasītāja prasību noraidīt pilnībā, apmierināt pretprasību un uzlikt par pienākumu SIA „Vecliepāja" veikt dzīvojamās mājas /adrese/ pirmās kāpņu telpas remontu par SIA „Vecliepāja" administrācijas līdzekļiem, kā arī uzlikt par pienākumu SIA „Vecliepāja" sastādīt vienu aprēķinu rēķina formā par /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese /.

SIA „Vecliepāja" arī iesniedza *apelācijas sūdzību* par Kuldīgas rajona tiesas 2009.gada 8.decembra spriedumu, pārsūdzot spriedumu daļā, kurā noraidīts prasītāja prasījums par advokāta sniegtās palīdzības samaksas piedziņu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka celtā prasība par parāda piedziņu ir apmierināta pilnā apjomā, bet atbildētājas /pers. C/ celtā pretprasība par morālā kaitējuma atlīdzību ir noraidīta, prasītāja pārstāve zvērināta advokāte A.Kovaļenko savu uzdevumu ir izpildījusi. Lietā nav ziņu, ka pārstāvniecību būtu veikusi cita persona. Pie šādiem apstākļiem zvērinātai advokātei izmaksātā naudas summa par juridisko palīdzību lietā ir piedzenama no atbildētājas /pers. C/.

Apelācijas sūdzībā izteikts lūgums piedzīt no /pers. C/ par labu SIA „Vecliepāja" izdevumus par advokāta darba samaksu Ls 671,60.

Kuldīgas rajona tiesas 2009.gada 22.decembra spriedums daļā par /pers. C/ pretprasības noraidīšanu daļā par prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu netika pārsūdzēts. Atbilstoši Civilprocesa likuma 203.panta otrās daļas nosacījumiem Kuldīgas rajona tiesas 2009.gada 22.decembra *spriedums nepārsūdzētajā daļā stājies likumīgā spēkā.*

Atbilstoši Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2010.gada 1.septembra lēmumam *SIA „Vecliepāja" tika reorganizēta* , pievienojot šai sabiedrībai citus komersantus- SIA „Jaunliepāja" un SIA „Karosta". *Nosaukums tika mainīts no SIA „Vecliepāja" uz SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs"* (4.sējuma lietas 23.lapa).

2011.gada 18.aprīlī Zemgales apgabaltiesā SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" pārstāvis tiesas sēdē iesniedza *iesniegumu par pieauguma pievienošanu prasībai* (4.sējuma lietas 28.lapa). Iesniegumā norādīts, ka laika periodā no 01.11.2009. līdz 04.06.2010. prasītājs izrakstīja atbildētājai jaunus rēķinus par summu Ls 373,73. No atbildētājas puses rēķini apmaksāti daļēji – Ls 219,01 apmērā. Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas /pers. C/ par labu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs":

- apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parāda pieaugumu par laika periodu no 01.11.2009. līdz 04.06.2010 Ls 114,47 apmērā;
- likumiskos procentus Ls 40,25;
- izdevumus par advokāta darba samaksu Ls 671,60;
- izdevumus par advokāta darba samaksu apelācijas sūdzības izskatīšanas gaitā Ls 183,00;
- ceļa izdevumus sakarā ar ierašanos tiesas sēdē Ls 59,80;
- valsts nodevu par apelācijas sūdzību Ls 50,37.

Zemgales apgabaltiesa izskatīja šo strīdu un 2011.gada 2.maijā taisīja spriedumu lietā, apmierinot SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasību un noraidot /pers. C/ pretprasību. Zemgales apgabaltiesa nosprieda:

Piedzīt no /pers. C/ par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs" parādu Ls 980,77 par dzīvojamās mājas kopīpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2005.gada 1.decembra līdz 2010.gada 4.jūnijam, likumiskos procentus Ls 133,27, samaksāto valsts nodevu par prasību Ls 79,81, samaksātās valsts nodevas daļu par apelācijas sūdzību Ls 22,93, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 2, izdevumus advokāta palīdzības samaksai Ls 305,70, nosakot tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no pamatparāda summas Ls 980,77 .

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasību daļā par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu Ls 608,70 apmērā.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā valsts nodevu Ls 79,81 un izdevumus par tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādi un izsniegšanu

apelācijas instancē Ls 5,31.

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt pilnīgi /pers. C/ pretprasību par pienākuma uzlikšanu izremontēt dzīvojamās mājas /adrese/ pirmo kāpņu telpu par administrācijas naudas un mantas līdzekļiem, un par pienākuma uzlikšanu sastādīt vienu aprēķinu rēķina formā par /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu.

Noraidīt /pers.C/lūgumu par 2009.gada 9.jūnija tiesas sēdē piemērotā naudas soda Ls 25 apmērā atcelšanu.

Par Zemgales apgabaltiesas 2011.gada 2.maija spriedumu *kasācijas sūdzību* iesniegusi /pers. C/.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta rīcības sēdes 2013.gada 28.janvāra lēmumu nolemts:

Ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. C/ kasācijas sūdzību par Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 2.maija spriedumu daļā, ar kuru apmierināta SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" (līdz reorganizācijai privatizējamā SIA „Vecliepāja") prasība pret /pers. C/ ar trešo personu /pers. D/ par parāda piedziņu un piedzīti tiesāšanās izdevumi, un lietu šajā daļā nodot izskatīšanai rakstveida procesā.

Atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību par Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 2.maija spriedumu daļā, ar kuru noraidīta /pers. C/ pretprasība, /pers. C/ lūgums par 2009.gada 9.jūnija tiesas sēdē piemērotā naudas soda Ls 25 atcelšanu, kā arī daļā, ar kuru noraidīts SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasījums par ar lietas vešanu saistīto izdevumu Ls 608,70 piedziņu.

Tātad Zemgales apgabaltiesas 2011.gada 2.maija *spriedums daļā, ar kuru noraidīta /pers. C/ pretprasība stājies likumīgā spēkā.*

2013.gada 18.martā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts taisīja spriedumu, ar kuru Zemgales apgabaltiesas 2011.gada 2.maija spriedums daļā, ar kuru apmierināta prasība par parāda piedziņu, nokavējuma procentu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, atcelts un lieta šajā daļā nodota izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Zemgales apgabaltiesa, izskatot lietu no jauna, *izšķir pušu strīdu daļā par SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasību pret /pers. C/ par parāda EUR 1395,51 (Ls 980,77) piedziņu, nokavējuma procentu EUR 189,63 (Ls 133,27) piedziņu un tiesāšanas izdevumu piedziņu.*

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. C/, kura uz pilnvaras pamata pārstāv arī trešo personu /pers. D/, savu apelācijas sūdzību uzturēja, SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasību neatzina par pamatotu. Paskaidrojumos viņa apstiprināja apelācijas sūdzībā norādīto. Tiesas sēdē iesniedza rakstveida paskaidrojumus Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā. Sniedzot atbildes uz tiesas jautājumiem, atbildētāja paskaidroja, ka viņa neapstrīd apsaimniekošanas maksas apmēru, kas bija pielīgts pušu līgumā- Ls 0,132, bet prasītājs savus pienākumus nepildīja. Tā kā apsaimniekotājs nepildīja savas līguma saistības, tad viņa arī nepildīja savus, un neveica samaksu tādā apmērā, kāda bija pielīgta. Turklāt, atbildētāja uzskata, ka prasītājam bija jāieskaita tas, kas bija saistīts ar bedru aiztaisīšanu- Ls 221. Prasītājs to neizdarīja uz viņas iesniegumu pamata, tad to izdarīja viņa pati. Prasītāja vēlāk noteiktā apsaimniekošanas maksa vispār ir bez tiesiska pamata.

Prasītāja SIA „ Liepājas namu apsaimniekotājs" pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāta palīgs /pers. B/ (uz pilnvaras un ordera pamata) /pers. C/ apelācijas sūdzību neatzina par pamatotu, prasību uzturēja. Paskaidroja, ka apsaimniekotājs apsaimniekošanas maksu paaugstināja, pamatojoties uz Liepājas pilsētas Sabiedriskā regulatora pieņemtajiem lēmumiem. No 2004.gada 1. jūlija tā bija Ls 0,24 un no 2007.gada 1.janvāra Ls 0,30 par vienu kvadrātmetru. Iegūt aprēķinus, kas bija šo lēmumu pamatā pārstāvei nav izdevies. Prasītājs šos īres tarifus pielīdzinājis apsaimniekošanas maksai. Šāda apmēra apsaimniekošanas maksa tika iekļauta ikmēneša rēķinos. Attiecībā par karstā ūdens cirkulāciju, par kuru pastāv strīds, prasītājs savu aprēķinu pamatoja ar MK noteikumiem Nr.1013 18.punktu, kas nosaka, ka karstā ūdens zudumi ir aprēķināmi proporcionāli dzīvokļu skaitam īpašumam. Savukārt attiecībā par atkritumiem, prasītājs uzskata, ka atbildētāja nav pienācīgā kārtā paziņojusi par dzīvojošo personu skaitu dzīvoklī, līdz ar to visu strīdus periodu prasītājs ir turpinājis izrakstīt rēķinus par trim cilvēkiem. Prasītājs vēlējās, lai būtu aizpildīta speciālā veidlapa.

Noklausoties tiesas sēdē pušu sniegtos paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" *prasība* pret /pers. C/ tās izskatāmajā daļā *ir apmierināma daļēji.* Civillietu tiesu kolēģijas apsvērumi ir sekojoši.

Tika konstatēts, ka atbildētāja /pers. C/ ir dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/ īpašniece. (1.sējuma lietas 14.-16.lapa).

Nav strīda par to, ka daudzdzīvokļu mājas /adrese/ apsaimniekotājs ir bijis prasītājs SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" (nosaukums pirms reorganizācijas – SIA „Vecliepāja") līdz brīdim, kad pārvaldīšanas tiesības tika nodotas biedrībai „/Nosaukums/".

1999.gada 1. novembrī starp /pers. C/ kā īpašnieku un SIA „Vecliepāja" kā apsaimniekotāju tika noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums (1.sējuma lietas 18.-22.lapa).

Minētā līguma 5.1.punktā noteikts, lai nodrošinātu apsaimniekotāja pienākumu izpildi, īpašnieks sedz mājas /adrese/ uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus proporcionāli sava īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem pakalpojumiem (likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.p.), ja nav atsevišķa skaitītāja.

Līguma 5.2.punktā noteikts, ka ikmēneša maksājumi ir Ls 0,132 par vienu dzīvokļa īpašuma kopējās platības kvadrātmetru, kura kopējā platība 77,9 m^2. Maksa par komunālajiem pakalpojumiem uzskaitāma atsevišķi un veicama saskaņā ar noteiktiem tarifiem.

Bez pušu noslēgtā līguma pušu attiecības strīdus periodā regulēja speciālās tiesību normas, kas iekļautas likumā „Par dzīvokļa īpašumu" (zaudēja spēku ar 01.01.2011.).

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 31.decembrim) paredzēja, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu. Ja dzīvokļa īpašnieks ir valsts vai pašvaldība, tā slēdz rakstveida līgumu ar daudzdzīvokļu mājas pārvaldītāju par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumu segšanu proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta pirmajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.01.2011.) tika noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Minētā pantā 4.daļā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.01.2011.) tika noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Prasītājs cēlis pret atbildētāju prasību par parāda piedziņu, kas izveidojies par laika periodu no 2005.gada 1.decembra līdz 2010.gada 4.jūnijam (pēdējā parāda aprēķinā strīdus periods norādīts no 2006.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 3.jūlijam- 4.sējuma lietas 29.lapa).

Tika konstatēts, ka SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" ar 2010.gada 25.maija aktu nodeva un biedrība „/Nosaukums/" pārņēma nekustamo īpašumu /adrese / savā pārvaldīšanā un apsaimniekošanā ar 2010.gada 1.jūniju (4.sējuma lietas 27.lapa).

Atbildētāja/pers. C/ neapstrīd dzīvokļa īpašnieka pienākuma esamību segt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, kā arī pienākuma esamību norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Strīds pastāv par samaksas apmēru par atsevišķām pozīcijām.

Apelācijas instances tiesā starp SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" un /pers. C/ pastāv strīds par sekojošiem maksājumiem:

- *pamatparāds EUR 1395,51 (Ls 980,77) apmērā, kas sastāv no parāda par apsaimniekošanu EUR 1308,17 (Ls 919,39) par laika periodu no 2005.gada 1.decembra līdz 2010.gada 4.jūnijam, parāda par atkritumu izvešanu EUR 60,81 (Ls 42,74) un parāda par karstā ūdens cirkulāciju EUR 25,10 (Ls 17,64);*
- *EUR 189,63 (Ls 133,27) likumiskie procenti.*

Parāda aprēķins pa pozīcijām ir atspoguļots prasītāja sastādītajos aprēķinos (1.sējuma 13.lapa, 3.sējuma lietas 90., 108., 109.lapa, 4.sējuma lietas 29.lapa), kuros ir norādītas gan prasītāja uzrēķinātās summas, gan atbildētājas samaksātās summas par laika periodiem.

Apsaimniekošanas un pārvaldīšanas maksas noteikšanas kārtību strīdus laika periodā, kad dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki vēl nebija vienojušies par citu kārtību, regulēja Ministru kabineta 09.12.2008. noteikumi Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", kas izdoti saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta ceturto daļu.

Saskaņā ar minēto MK noteikumu 3.punktu (pamatredakcijā, kas bija spēkā līdz grozījumu izdarīšanai ar MK 17.09.2013. noteikumiem Nr.819, kas stājās spēkā 01.01.2014.) dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus aprēķina, izmantojot šādu formulu:

4

I_{aps} – dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumi (lati mēnesī par dzīvokļu īpašumu kopējās platības kvadrātmetru);

I_u – dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumi saskaņā ar tāmi, kurā pārvaldnieks ietver šo noteikumu 1.pielikumā iekļautās pozīcijas;

Pl_m – dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašumu kopējā platība (m^2) – mājas kadastrālās uzmērīšanas lietā atzīmētā dzīvojamās mājas kopējā platība, kas precizēta, ņemot vērā lodžiju platībai piemērojamo koeficientu 0,5 un balkonu un segto terašu platībai – koeficientu 0,3.

Pirmās instances tiesa prasību par apsaimniekošanas maksas parāda piedziņu apmierinājusi, pamatojoties uz Liepājas pilsētas sabiedriskā regulatora pieņemtajiem lēmumiem. No lietas materiāliem izriet, ka ar Liepājas pilsētas sabiedrisko pakalpojumu regulatora padomes 2002.gada 2.decembra lēmumu no 2004.gada 1.jūlija noteikts īres tarifs līdz Ls 0,24 par vienu kvadrātmetru (2.sējuma lietas 227.lapa), ar 2006.gada 22.augusta lēmumu- īres tarifs līdz Ls 0,30 par vienu kvadrātmetru, ar 2007.gada 27.jūlija lēmumu – īres tarifs līdz 0,30 par vienu kvadrātmetru (2.sējuma lietas 229., 231.lapa).

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 18.martā spriedumā šajā lietā norādīts, ka no minēto sabiedrisko pakalpojumu regulatoru lēmumu satura vispār nevar spriest par pieprasītās apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas kritērijiem, tās finansiālo pamatojumu, kā arī apsaimniekošanas maksā iekļautajām pozīcijām. SIA „Vecliepāja" īres tarifu projekti lietas materiālos nav atrodami. Lēmumos norādīts tikai īres maksas apmēra aprobežojums, nevis konkrēta apsaimniekošanas maksa dzīvojamai mājai /adrese/.

Minētajā Senāta Civillietu departamenta spriedumā norādīts, ka dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksa vairāku gadu laikā dažādu iemeslu dēļ var pieaugt, taču tiesai jāpārbauda un jāizvērtē, vai paaugstinātā apsaimniekošanas maksa noteikta un aprēķināta atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Izskatot lietu no jauna, Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka prasītājs nav iesniedzis tiesā nekādus jaunus pierādījumus par pieprasītās apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas kritērijiem un tās finansiālo pamatojumu, nosakot apsaimniekošanas maksu dzīvojamajai mājai /adrese/, kas dotu pamatu tiesai pārbaudīt un izvērtēt aprēķinu atbilstību normatīvo aktu prasībām.

Pie šādiem apstākļiem secināms, ka prasītājs nav izpildījis Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikto prasītāja pienākumu pierādīt savu prasījumu pamatotību šajā daļā.

Tā kā prasītāja prasība daļā par noteikto apsaimniekošanas maksu nav pierādīta, Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka prasītājs nepamatoti aprēķināja un pieprasīja no atbildētāja apsaimniekošanas maksu, izejot no aprēķina Ls 0,24 (EUR 0,34) par vienu kvadrātmetru no 2004.gada 1.jūlija un Ls 0,30 (EUR 0,43) no 2006.gada 22.augusta. Līdz ar to secināms, ka atbildētājai bija pienākums veikt apsaimniekošanas maksas samaksu atbilstoši pušu 1999.gada 1.novembrī Dzīvojamas mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 5.1.punktā pielīgtajam apmēram, t.i., Ls 0,132 (EUR 0,19) par vienu kvadrātmetru.

Tika konstatēts, ka laika periodā no 2009.gada decembra mēneša līdz 2010.gada maija mēnesim prasītājs iesniedza rēķinus par apsaimniekošanas maksu atbilstoši dzīvokļu īpašnieku 2009.gada 5.novembra kopsapulcē apstiprinātajam tarifam Ls 0,20 (EUR 0,28) par vienu kvadrātmetru, pret ko atbildētāja neiebilst. Parāda aprēķinā par šiem mēnešiem ir norādīta apsaimniekošanas maksa Ls 16,28 (EUR 23,16) mēnesī. Šo apsaimniekošanu maksu atbildētāja ir segusi pilnībā, kas izriet no lietas materiāliem pievienotajiem maksājumu uzdevumiem (4.sējuma lietas 31.-35.lapa).

Tātad prasītājam līdz 2009.gada decembrim bija pamats pieprasīt no atbildētājas apsaimniekošanas maksu EUR 14,63 (Ls 10,28) mēnesī (Ls 0,132 x 77,9 m^2) jeb EUR 175,53 (Ls 123,36) gadā (Ls 10,28 x 12 mēn.). Kopā par strīdus periodu atbildētājai bija jāsamaksā apsaimniekošanas maksa Ls 544,84 (EUR 775,24) apmērā.

No prasītāja sastādītajiem parāda aprēķiniem izriet, ka atbildētāja strīdus periodā ir veikusi apsaimniekošanas maksas samaksu Ls 335, 85 apmērā (EUR 477,87), t.i., apmērā, kas nesasniedz pušu pielīgto apsaimniekošanas maksas apmēru. No atbildētājas paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka viņa ir samazinājusi veikto samaksas apmēru atbilstoši savam uzskatam par prasītāja veikto darbu apjomu, ņemot vērā, ka prasītājs nav pienācīgi pildījis apsaimniekotāja pienākumus, turklāt prasītājs nav atlīdzinājis viņai līdzekļus, kas tika ieguldīti pagalma remontā.

Jānorāda, ka, ņemot vērā Civillikuma 1587.panta nosacījumus, apstāklis, ka prasītājs atbildētājas ieskatā nav veicis pienācīgi apsaimniekotāja pienākumu izpildi, nevarēja būt par pamatu atbildētājai vienpusēji atkāpties no līguma, samazinot pielīgto apsaimniekošanas maksu. Apsaimniekotāja pienākumu nepildīšana no SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" puses varēja būt par pamatu /pers. C/ griezties tiesā ar prasību pret SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" par pienākuma uzlikšanu izpildīt līgumsaistības, nevis vienpusēji samazināt pielīgto apsaimniekošanas maksas apmēru.

Tātad prasītājas parāds par apsaimniekošanu ir aprēķināms kā starpība starp apsaimniekošanas maksu, kas bija jāmaksā atbilstoši pušu pielīgtajam apsaimniekošanas maksas apmēram, un atbildētājas veiktajiem apsaimniekošanas maksas maksājumiem, un tas sastāda EUR 296,98 (Ls 208,99). Pārējā daļā prasītāja prasījums par apsaimniekošanas maksas parāda piedziņu ir noraidāms kā nepamatots.

Attiecībā par parāda daļu par atkritumu izvešanu EUR 60,81 (Ls 42,74) apmērā, tika konstatēts, ka šajā daļā nav strīda par piemēroto tarifu, bet ir strīds par personu skaitu, par kuru bija jāaprēķina maksa par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu.

Šo maksājumu aprēķināšanas kārtību strīdus periodā nosaka Ministru kabineta 09.12.2008. noteikumi Nr.1013 „Kārtība, kāda dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", kas izdoti saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta piekto daļu.

Atbilstoši minēto noteikumu 1.punktam noteikumi nosaka:

1.1. kārtību, kādā tiek veikta samaksa par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas (turpmāk – dzīvojamā māja) uzturēšanai nepieciešamajiem siltumenerģijas, ūdensapgādes, kanalizācijas, asenizācijas, sadzīves atkritumu apsaimniekošanas un lifta pakalpojumiem (turpmāk – pakalpojumi), ja pakalpojums tiek sniegts ar valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības (turpmāk – pārvaldnieks) starpniecību;

1.2. kritērijus, pēc kuriem tiek noteikta katra dzīvokļa īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu, kā arī kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieki tiek informēti par attiecīgā pakalpojuma piegādes līguma nosacījumiem.

Saskaņā ar minēto noteikumu 2.punktu noteikumi piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība.

MK 09.12.2008. noteikumu Nr.1013 17.4.1. punkts paredz, ka par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu un asenizāciju, ja atsevišķais īpašums ir dzīvoklis, – aprēķinu veic proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam, sadalot summu, kas veidojas pēc neapdzīvojamo telpu un mākslinieka darbnīcu nomnieku veikto maksājumu atskaitīšanas no dzīvojamās mājas kopējā maksājuma;

Atbildētājai piederošajā dzīvoklī Nr.3, /adrese/ ir deklarētas trīs personas – atbildētāja /pers. C/, viņas meita /pers. AA/ un vīrs /pers. D/ (1.sējuma lietas 8.lapa). Prasītājs aprēķināja maksu par atkritumu izvešanu atbilstoši deklarēto personu skaitam. Atbildētāja nav veikusi samaksu par atkritumu izvešanu par vīru /pers. D/, paskaidrojot, ka viņa paziņoja prasītājam, ka vīrs faktiski dzīvo /Nosaukums I/, Kazdangas pagastā, kur viņam ir papildus deklarētā dzīves vieta.

MK 09.12.2008. noteikumu Nr.1013 12.punkts nosaka kārtību, kādā dzīvokļa īpašniekam jāpaziņo par dzīvoklī dzīvojošas personas prombūtni, un proti, dzīvokļa īpašnieks iepriekš paziņo pārvaldniekam par dzīvoklī dzīvojošas personas prombūtni, ja tā ilgst vismaz septiņas dienas pēc kārtas, bet pēc attiecīgās personas atgriešanās informē par to pārvaldnieku. Informācija par dzīvoklī dzīvojošas personas pagaidu prombūtni nav izpaužama trešajām personām.

Noteikumu 13.punkts paredz, kad maksa par pakalpojumiem netiek pārrēķināta:

13.1. ja pagaidu prombūtnē atrodas persona, kura vienīgā dzīvo dzīvoklī (izņemot kanalizāciju un ūdens patēriņu, ja tas dzīvoklī netiek uzskaitīts ar skaitītājiem);

13.2. ja par dzīvoklī dzīvojošas personas pagaidu prombūtni netiek paziņots šo noteikumu 12.punktā noteiktajā kārtībā.

Jānorāda, ka ne MK 09.12.2008. noteikumi Nr.1013, ne citi normatīvie akti nenosaka formu, kādā ir jāpaziņo pārvaldniekam par personas prombūtni.

Tika konstatēts, ka atbildētāja paziņojusi par /pers. D/ prombūtni prasītājam adresētajā 2008.gada 9. aprīļa pretenzijā (1.sējuma lietas 93-94.lapa), norādot, ka atkārtoti informē, ka viņas vīrs jau piecus gadus dzīvo pastāvīgi /Nosaukums I/, Kazdangas pagastā, kur pagājušā gadā papildus deklarējies. Tur arī noslēgts līgums par atkritumu izvešanu. Viņa lūdz apsaimniekotāju pārrēķināt maksu par atkritumu izvešanu uz divām personām.

Neskatoties uz to, ka uz minētās pretenzijas, nav atzīmes par tās saņemšanu, tiesai nav šaubu par to, ka prasītājs pretenziju ir saņēmis, jo 2008.gada 7.maijā prasītājs ir sniedzis /pers. C/ atbildi „Par pretenziju" Nr.1-15/806 (1.sējuma lietas 92.lapa).

Tātad secināms, ka atbildētāja 2008.gada 9.aprīlī rakstiski informēja prasītāju par /pers. D/ prombūtni un viņa dzīvesvietu prombūtnes laikā. Pierādījumi tam, ka prasītājs arī pirms tam bija informēts par /pers. D/ prombūtni, tiesā nav iesniegti.

No prasītāja pārstāves paskaidrojumiem izriet, ka prasītājs vēlējās, lai šādā gadījumā būtu aizpildīta prasītāja izstrādātā veidlapa. Pirmās instances tiesa, izdarot secinājumu, ka atbildētāja nav izpildījusi visas formalitātes, lai būtu veikts pārrēķins par atkritumu izvešanu, ir pievienojusies prasītāja pozīcijai, neatsaucoties ne uz vienu normatīvu aktu.

Jānorāda, ka minētajam prasītāja prasījumam nav nekāda tiesiska pamata. Pie apstākļiem, kad atbildētāja rakstveidā informēja prasītāju par /pers. D/ prombūtni un viņa dzīvesvietu papildus deklarētajā dzīvesvietā /Nosaukums I/, Kazdangas pagastā, par ko starp pusēm faktiski nav strīda, atbildētājam bija jāpārrēķina maksa par atkritumu izvešanu par divām personām, sākot ar nākamo mēnesi, t.i., ar 2008.gada maiju, kas netika izdarīts.

/pers. C/ parāds par atkritumu izvešanu uz 2008.gada aprīli atbilstoši prasītāja aprēķiniem sastādīja Ls 2,84 (EUR 4,04) (1.sējuma lietas 13.lapa).

Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka minētajā daļā ir pamats piedzīt no atbildētājas parādu par atkritumu izvešanu, t.i., EUR 4,04 (Ls 2,84) apmērā, jo minētais parāds ir izveidojies par laika periodu pirms prasītājam bija jāveic pārrēķins sakarā ar /pers. D/ prombūtni, pārējā daļā prasījums par parāda piedziņu par atkritumu izvešanu ir noraidāms kā nepamatots.

Vērtējot prasību daļā par parāda par pakalpojumu „karstā ūdens cirkulācija nodrošināšana" par summu EUR 25,10 (Ls 17,64), tika konstatēts, ka /pers. C/ piederošajā dzīvoklī 2003.gadā uzstādīts individuālais siltummezgls, kas nodrošina autonomu apkuri un ūdens uzsildīšanu, par ko starp pusēm nav strīda. Karstais ūdens no kopējām sistēmām atslēgts, caurules nogrieztas, dvieļu žāvētāja nav, stāvvadi izolēti.

Par 2010.gada trīs mēnešiem /pers. C/ ir aprēķināts parāds par pakalpojumu „karstā ūdens cirkulācija nodrošināšana", proti, par aprīli Ls 2,19, par maiju- Ls 7,41, un par jūniju- Ls 8,04, kopā Ls 17,64 (4.sējuma lietas 41.lapa).

MK 09.12.2008. noteikumu Nr.1013 17.2.1. punkts paredz, ka par siltumenerģiju karstā ūdens sagatavošanai, un proti, par siltumenerģiju karstā ūdens cirkulācijai – aprēķinu veic atbilstoši dzīvokļu īpašumu skaitam.

Minēto MK 18.punkts nosaka, ja atsevišķajam īpašumam ir ierīkota autonoma apkure vai ja atsevišķā īpašuma nelieto centralizēti sagatavoto karsto ūdeni, īpašnieks maksā par mājas koplietošanas vajadzības patērēto siltumenerģijas daļu, kas attiecināma uz atsevišķo īpašumu, atbilstoši siltumapgādes speciālista izstrādātajam un ar pārvaldnieku saskaņotajam aprēķinam.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā 17.2.1.punktā ietvertā norma konkrētajā gadījumā, nav piemērojama, jo speciālais regulējums attiecībā uz /pers. C/ īpašumu ir iekļauts 18.punktā.

Tika konstatēts, ka lietas materiāliem nav pievienots siltumapgādes speciālista izstrādātais aprēķins, kurā būtu noteikts, kāda tieši koplietošanas vajadzībām patērētā siltumenerģijas daļa karstā ūdens cirkulācijas nodrošināšanai būtu attiecināma uz /pers. C/ īpašumu. Savukārt piemērot vispārējos nosacījumus par aprēķina veikšanu atbilstoši dzīvokļu īpašumu skaitam nav pamata.

Ņemot vērā augstākminēto, Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka arī parāds par karstā ūdens cirkulācijas nodrošināšanu par summu EUR 25,10 (Ls 17,64) no atbildētājas tika pieprasīts nepamatoti.

Pamatprasības summa, kuru Civillietu tiesu kolēģija atzina par pamatotu, kopā sastāda no parāda par apsaimniekošanu EUR 296,98 apmērā un no parāda par atkritumu izvešanu EUR,4,04. Minētās summas ir piedzenamas no /pers. C/ par labu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs", kā

tas arī ir darīts.

Attiecībā par prasītāja prasījumu piedzīt likumiskus procentus EUR 189,63 (Ls 133,27) apmērā tika konstatēts, ka puses par līgumsodu nav vienojušās, līdz ar to par maksājuma kavējumu var tikt piedzīti tikai likumiskie procenti, kā tas ir atzīts Senāta sprieduma lietā Nr.SKC-795/2007. Senāta spriedumā šajā lietā norādīts, ka apstāklis, ka atbildētājai izsniegtajos rēķinos sankcijas nosauktas dažādi, neietekmē prasītāja tiesības, ceļot prasību, prasīt likumisko nokavējuma procentu piedziņu

Atceļot Zemgales apgabaltiesas 2011.gada 2.maija spriedumu arī šajā daļā, Senāts norādījis, ka likumisko kavējumu procentu apmērs ir tieši atkarīgs no pamatparāda apmēra.

Nodibinot pamatparāda apmēru, Civillietu tiesu kolēģija ir sastapusies ar problēmām likumisko procentu aprēķināšanā par strīdus laika periodu, jo SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" veiktais likumisko procentu aprēķins par summu Ls 133,27 (4.sējuma lietas 42.-44.lapa) par laika periodu no 2006.gada 6.februāra līdz 2010.gada 31.maijam ir balstīts uz nepamatoti aprēķinātām parāda summām un tām piesaistītajām kavējuma dienu skaitam, neatsaucoties uz konkrētiem /pers. C/ veiktajiem maksājumiem, nenorādot veikto maksājumu apmēru pa pozīcijām, kā rezultātā minētais aprēķins nav izmantojams likumisko procentu apmēra precizēšanai. Pareiza rezultāta sasniegšanai, tiesai būtu no jauna jāprecizē ik mēneša rēķinos iekļautās pozīcijas par minēto laika periodu, jākonstatē visi atbildētājas veiktie maksājumi, ņemot vērā, ka veicot maksājumus atbildētāja precizēja, kādas summas un par kādām rēķinā iekļautajām pozīcijām, ir maksātas, kavējuma dienas konkrētajām summām, kas tiesas ieskatā nav iespējams bez pierādījumiem par katru veiktu maksājumu, kas lietas materiālos nav atrodami. Pie šādiem apstākļiem atbildētāja prasījums par likumisko procentu piedziņu ir noraidāms kā nepamatots.

Civilprocesa likuma 195.pants paredz tiesas pienākumu noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Likumdevējs nav saistījis šo tiesas pienākumu ar prasības robežām. Līdz ar to pirmās instances tiesas pamatoti noteica prasītāja tiesības līdz sprieduma izpildei vai dienai, kad atbildētājas mantu pārdod izsolē, saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas, bet kļūdaini noteica pamatsummas apmēru.

Izpildot minētās procesuālās normas prasības, Civillietu tiesu kolēģija nosaka SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/ procentus no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas, nosakot procentu apmēru, kas atbilst likumiskajiem procentiem (Civillikuma 1765.pants), seši procenti no simta gadā.

Jānorāda, ka pirmās instances tiesa, izšķirot strīdu daļā par apsaimniekošanas maksas parāda piedziņu, nav piemērojusi normatīvo aktu, kas regulē strīdus attiecības- MK 09.12.2008. noteikumus Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", kā arī vērtējot prasību daļā par parādu piedziņu par atkritumu izvešanu, bez tiesiska pamatojuma izdarīja secinājumu, ka atbildētāja nav ievērojusi formalitātes, paziņojot prasītājam par /pers. D/ prombūtni, kā rezultātā nonākusi pie kļūdaina secinājuma, apmierinot prasītāja prasību pilnā apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam- proporcionāli tai prasījuma daļai, kurā prasība noraidīta. Valsts nodeva par blakus sūdzību par tiesas lēmumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas jaunu izskatīšanu lietā, kurā taisīts aizmugurisks spriedums, netiek atlīdzināta.

Tika konstatēts, ka SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" samaksāja par prasības iesniegšanu tiesā valsts nodevu Ls 89,81 apmērā (1.sējuma lietas 4.,5 lapa).

Atbildētāja/pers. C/ samaksāja par apelācijas sūdzību valsts nodevu Ls 73,04.

Ņemot vērā, ka SIA „Liepājas namu apsaimniekotājas" prasība pret /pers. C/ ir apmierināma daļēji par kopējo summu EUR 301,07, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no /pers.C/SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" labā piespriežami samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli prasības apmierinātajai daļai (18,99% no sākotnējās prasības summas), jeb valsts nodeva EUR 19,41 apmērā.

Ņemot vērā, ka /pers. C/ apelācijas sūdzība tika apmierināta daļēji, no SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" /pers. C/ labā ir piedzenama valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai sūdzības daļai (81,01% no apstrīdētās parāda summas) EUR 84,19 apmērā.

Tika konstatēts, ka atbildētāja /pers. C/ vairākkārt ir iesniegusi tiesā maksāšanas dokumentus, kas attiecināmi uz viņas izdevumiem tiesvedības gaitā (1.sējuma lietas 186.-189., 4.sējuma lietas 16. lapa, 4.sējuma lietas 49.-50.lapa, 5.sējuma lietas 8.-9.lapa), tai skaitā ir iesniegti pierādījumi par valsts nodevas samaksu par blakus sūdzībām, kas nav atlīdzināmi saskaņā ar likumu. Tāpat atbildētāja iesniegusi pierādījumus par izdevumu apmaksu, kas attiecas uz kancelejas preču iegādi, par pasta pakalpojumu apmaksu, par tiesas sniegto maksas pakalpojumu apmaksu (dokumentu kopēšana), bet ņemot vērā Civilprocesa likuma noteikumus, šos izdevumus nav pamata atlīdzināt, jo tie nav attiecināmi ne pie tiesas izdevumiem, ne pie izdevumiem, kas saistīti ar lietas vešanu. Ir iesniegti arī pierādījumi, kas saistīti ar ierašanos uz tiesas sēdēm (čeki par degvielas iegādi), bet nav norādīts nobrauktais kilometru skaits, nepieciešamais attiecīgās markas degvielas daudzums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 2.punktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi- ceļa un uzturēšanās izdevumi, sakarā ar ierašanos tiesas sēdē, kā arī sakarā ar pušu vai to pārstāvju klātbūtni vai piedalīšanos pierādījumu iegūšanā, pēc Latvijas lūgumu pierādījumus iegūstot ārvalstī, ir atlīdzināmi pēc Ministru kabineta noteiktajām likmēm komandējuma izdevumu atlīdzībai.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 41.punktu, ceļa izdevumus atlīdzina- par degvielu saskaņā ar
institūcijas vadītāja apstiprināto brauciena maršrutu un kilometrāžu, kā arī nepieciešamo attiecīgās markas degvielas daudzumu, ja ir iesniegti degvielas uzpildīšanas stacijas izdoti čeki, kas apliecina minētos izdevumus.

Tika konstatēts, ka atbildētāja ir izpildījusi visus minētos nosacījumus vienu reizi tiesvedības gaitā – sakarā ar ierašanos uz tiesas sēdi Zemgales apgabaltiesā 2014.gada 10.februārī, norādot nobraukto kilometrāžu maršrutā Liepāja-Jelgava-Liepāja 400 km, kas sakrīt ar publiski pieejamajiem datiem par attālumu starp Liepāju un Jelgavu, iesniedzot čeku par degvielas uzpildi par summu EUR 51,52 (40 l, 1l- EUR 1,309), vienlaicīgi norādot izmantoto transportlīdzekli un nepieciešamo degvielas daudzumu.

Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 2.punktu, minētie izdevumi ir atlīdzināmi /pers. C/ daļēji, atbilstoši viņas norādītajam degvielas patēriņam 8 l uz 100 km, piedzenot tos no SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" EUR 41,89 apmērā.

Tika konstatēts, ka iepriekš neapmaksātie tiesas izdevumi pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanas sastāda kopā EUR 54,15.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītāja SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" par labu valstij ir piedzenami minētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanai proporcionāli prasības noraidītajai daļai EUR 43,87. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētājas /pers. C/ par labu valstij ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanai proporcionāli prasības apmierinātajai daļai EUR 10,28 apmērā.

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz *Eiro* ievešanas likuma 4.,6.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 42.panta

pirmo, otro daļu, 44.panta pirmās daļas 2.punktu, 93. panta pirmo daļu, 97.pantu, 192.pantu, 193. pantu, 195.p. 204.[1] pantu, 432.-434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs", reģ.Nr.42103004583, parādu EUR 301,02 apmērā, kas sastāv no parāda par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un uzturēšanu par laika periodu no 2006.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 3.jūlijam EUR 296,98 apmērā un parāda par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu EUR 4,04 apmērā, kā arī tiesas izdevumus EUR 19,41 apmērā.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Noteikt SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda EUR 301,02 summas.

Piedzīt no SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs", reģ.Nr.42103004583, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus EUR 84,19, kā arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus sakarā ar ierašanos tiesas sēdē EUR 41,89.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus EUR 10,28 apmērā.

Piedzīt no SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs", reģ.Nr.42103004583, par labu valstij tiesas izdevumus EUR 43,87 apmērā.

Noteikt /pers.C/un SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2014.gada 9.aprīlis.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesā, Jelgavā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Terjuhana

Tiesneši R.Rinčs

J.Siliņš